

Un centenar de capellans reflexionen sobre la identitat del sacerdot

45es Jornades de Qüestions Pastorals

Sacerdots procedents sobretot de les diòcesis catalanes es van reunir els dies 26 i 27 de gener a Castelldeusa (Premià de Dalt) per reflexionar sobre els trets que han de definir el capellà catòlic, en el marc de les 45es Jornades de Qüestions Pastorals organitzades pel Centre Sacerdotal Rosselló. Entre els ponents: Mons. Sebastià Taltavull, Mons. José María Yanguas, Mons. Manuel Ureña i el professors Philip Goyret, Pere Montagut i Javier Sesé. En el proper número de Temes d'Avui oferirem les ponències d'aquestes Jornades en un número monogràfic

Coincidint amb l'Any Sacerdotal establert per Benet XVI i en la mateixa setmana de la beatificació del rector de Mataró Josep Samsó, les 45es Jornades de Qüestions Pastorals del Centre Sacerdotal Rosselló han posat al damunt de la taula una reflexió sobre la figura del capellà.

El bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Sebastià Taltavull, va obrir les jornades amb una conferència sobre les dimensions del ministeri sacerdotal: ensenyar, santificar i regir. Mons. Taltavull va explicar que regir és sobretot servir tothom, donar la vida pels altres a imitació del Crist “que no va venir a ser servit sinó a servir i a donar la vida”. En aquest sentit, va animar els presents a estar “sempre molt disponibles, les 24 hores del dia,” a les necessitats dels fidels i “viure la unitat de vida des de la caritat pastoral”. El bisbe va remarcar la importància de gaudir amb la feina sacerdotal: “hem de recuperar la il·lusió: que se'ns vegi contents i feliços en el nostre ministeri”.

Per la seva banda, el professor de Teologia Espiritual a la Facultat de Teologia de la Universitat de Navarra, Javier Sesé, es va centrar en l'espiritualitat sacerdotal i la secularitat. En la seva opinió, el rector d'Ars, sant Joan Baptista Maria Vianney, representà una “gran fita vivencial”, perquè “mostrà amb el seu exemple on es troba l'essència de la veritable santedat viscuda en el ministeri sacerdotal, independentment de les condicions humanes i socials en què es desenvolupa”. L'expert de Pamplona

Xavier Vilella
Periodista

també va alertar del risc de confondre “secularitat i secularització”, “qüestió que, de fet, en la pràctica ha influït negativament en la vida de molts sacerdots seculars”.

Finalment, el bisbe de Conca, Mons. José María Yanguas, va il·lustrar la necessitat que el capellà sigui home de comunió, és a dir, que “la tasca essencial del seu ministeri és establir la comunió dels homes amb Déu i d’aquests entre si”.

Mons. Ureña: “La solució a la mancança de clergat consisteix a pregar i fomentar les vocacions sacerdotals”

En la seva intervenció, l’arquebisbe de Saragossa, Mons. Manuel Ureña, va destacar que “la solució a la mancança de clergat es troba en el fet de pregar i cercar sacerdots, i no pas a considerar com a ordinàries solucions que són per a situacions extremes”. L’arquebisbe es va referir, per exemple, a les situacions en què una comunitat no pot comptar amb un sacerdot els diumenges: els va recomanar que es reuneixin per pregar, però que “no vagin més enllà de les normes establertes”.

Segons Mons. Ureña, la recerca de nous capellans s’ha de complementar amb “una distribució més equitativa del clergat” i amb “demanar al clergat més disponibilitat”. Respecte a la pastoral vocacional, en va destacar el paper que hi juga la família, i també va insistir en la necessitat de “no ometre l’adequat discerniment” de manera que els que accedeixin al sacerdoci reuneixin condicions. L’arquebisbe de Saragossa va tractar sobre la relació de l’Eucaristia amb el sacerdoci.

Altres ponents van ser Philip Goyret, professor de Teologia Dogmàtica a la Facultat de Teologia de la Universitat de la Santa Creu de Roma, i el professor Pere Montagut, director de l’Institut de Teologia Espiritual de Barcelona.

Goyret va repassar la doctrina del Concili Vaticà II sobre la unitat i el paper del sacerdoci en la vida de l’Església. Glossant

L’arquebisbe de Saragossa, Mons. Manuel Ureña, va destacar que “la solució a la mancança de clergat es troba en el fet de pregar i cercar sacerdots, i no pas a considerar com a ordinàries solucions que són per a situacions extremes”.

Joan Pau II, va alertar del “risc de clericalitzar el laicat i de secularitzar el sacerdoci”. Va explicar que sacerdoci comú i sacerdoci ministerial “són necessàriament complementaris per al ple desenvolupament de la vida de l'Església”.

Per la seva banda, Montagut va aprofundir en les implicacions espirituals de l'exercici del ministeri sacerdotal. Al seu parer, “correspon al sacerdot donar als homes el Redemptor en persona: allò econòmic, social o polític es podrà trobar en altres”.

Sobre les Jornades de Qüestions Pastorals

Aquestes jornades van néixer l'any 1965. Des d'aleshores, prop de quatre mil persones i centenars de personalitats del món civil i eclesiàstic han participat en aquesta activitat d'actualització teològica i pastoral que promou el Centre Sacerdotal Rosselló de Barcelona (abans Montalegre), de la Societat Sacerdotal de la Santa Creu, associació sacerdotal inseparablement unida a la Prelatura de l'Opus Dei.

Aquesta iniciativa nasqué, en paraules de mossèn Albert Barceló, director del Centre, “sabent la importància capital que té la formació permanent del clergat; de fet, aquest és l'únic objectiu que ens mou cada any a organitzar aquest encontre”.

Des dels seus inicis, s'han tractat qüestions com l'eradicació de la pobresa, laïcisme i laïcitat cristiana, el paper de la família, la comunicació o els reptes de la bioètica a l'acció pastoral. Sovint, la temàtica ha coincidit amb la celebració d'algun any internacional convocat per Nacions Unides. Les darreres edicions van tractar d'ecumenisme, a propòsit de la III Assemblea Ecumènica Europea organitzada per l'Església catòlica i les comunitats cristianes d'Europa, i de Jesús de Natzaret, amb ocasió de l'aparició del llibre homònim de Benet XVI. L'any passat coincidí amb una iniciativa també del Sant Pare, com fou l'Any Paulí.

Aquesta iniciativa nasqué, en paraules de mossèn Albert Barceló, “sabent la importància capital que té la formació permanent del clergat; de fet, aquest és l'únic objectiu que ens mou cada any a organitzar aquest encontre”.